

ΔΙΚΤΥΟ ΚΑΤΑΓΡΑΦΗΣ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΩΝ ΡΑΤΣΙΣΤΙΚΗΣ ΒΙΑΣ

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

1.1.2012-30.9.2012

Αποτελεί πλέον κοινή διαπίστωση ότι οι βίαιες επιθέσεις με ρατσιστικό κίνητρο στην Ελλάδα έχουν αυξηθεί δραματικά το τελευταίο διάστημα. Σχετικά δημοσιεύματα στα έντυπα και ηλεκτρονικά μέσα ενημέρωσης μαρτυρούν ότι οι ρατσιστικές επιθέσεις αποτελούν πλέον σχεδόν καθημερινό φαινόμενο. Σύμφωνα με αναφορές των μεταναστευτικών και προσφυγικών οργανώσεων, ακόμα και αυτά τα περιστατικά ρατσιστικής βίας που βρίσκουν το φως της δημοσιότητας δεν αντανακλούν την πραγματική έκταση του φαινομένου στη χώρα.

Το **Δίκτυο Καταγραφής Περιστατικών Ρατσιστικής Βίας**, που εκτός από την Υπατη Αρχή του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες και την Εθνική Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, περιλαμβάνει σήμερα 23 μη κυβερνητικές οργανώσεις και άλλους φορείς*, παρακολουθεί την αυξητική πορεία των ρατσιστικών επιθέσεων και μέσω της καταγραφής των περιστατικών βάσει της οικειοθελούς μαρτυρίας του θύματος, διερευνά και αναδεικνύει τις ποσοτικές και ποιοτικές τάσεις της ρατσιστικής βίας στην Ελλάδα.

Κατά την περίοδο Ιανουαρίου - Σεπτεμβρίου 2012 το Δίκτυο Καταγραφής Περιστατικών Ρατσιστικής Βίας κατέγραψε, μέσω συνεντεύξεων με τα θύματα, **87 περιστατικά ρατσιστικής βίας** εναντίον προσφύγων και μεταναστών, εκ των οποίων τα **83** έγιναν σε **δημόσιους χώρους** (πλατείες, δρόμους, μέσα μαζικής μεταφοράς). Η πλειοψηφία των περιστατικών αφορά **σωματικές επιθέσεις κατά αλλοδαπών** ενώ οι τύποι των εγκληματικών πράξεων είναι κυρίως βαριά σωματική βλάβη (σε 50 περιστατικά) και απλή σωματική βλάβη (30 περιστατικά). Καταγράφηκαν επίσης 2 περιπτώσεις **φθοράς ξένης ιδιοκτησίας και εμπρησμών** εναντίον επιχειρήσεων ή κατοικιών αλλοδαπών, όπως η περίπτωση εμπρησμού ενός κομμωτηρίου Πακιστανού υπηκόου στη Μεταμόρφωση καθώς και η επίθεση με αυτοσχέδιους εκρηκτικούς μηχανισμούς σε συγκεκριμένο οίκημα που διαμένουν Σύριοι πρόσφυγες στην περιοχή του Νέου Κόσμου.

73 περιστατικά έλαβαν χώρα στην **Αθήνα** και συγκεκριμένα σε περιοχές του κέντρου όπως ο Άγιος Παντελεήμονας, η Αττική, η πλατεία Αμερικής και άλλες περιοχές γύρω από την Ομόνοια, ενώ καταγράφηκαν 5 περιστατικά στην **Πάτρα** και 3 στην ευρύτερη περιοχή του **Πειραιά**.

Τα θύματα τα οποία ήρθαν σε επαφή με τα μέλη του Δικτύου στα πλαίσια της καταγραφής ήταν 85 άντρες και 2 γυναίκες, στην πλειοψηφία τους από 18 έως 35 χρονών, κυρίως από το **Αφγανιστάν, το Μπαγκλαντές, τη Γουινέα, το Πακιστάν και τη Σομαλία**. Όσον αφορά στο νομικό καθεστώς των θυμάτων, 29 ήταν αιτούντες άσυλο,

* Οι συμμετέχοντες φορείς στο Δίκτυο Καταγραφής Περιστατικών Ρατσιστικής Βίας αναφέρονται στο σύντομο ιστορικό στο τέλος του κειμένου. Το παρόν υπογράφεται από όλους τους συμμετέχοντες φορείς.

2 αναγνωρισμένοι πρόσφυγες, 7 με άδεια παραμονής, ενώ 43 ήταν χωρίς νομιμοποιητικά έγγραφα ή υπό καθεστώς απέλασης (σε 6 περιπτώσεις το καθεστώς του θύματος είναι άγνωστο).

Σε 84 εκ των 87 περιστατικών τα θύματα αναφέρουν ως **λόγο της επίθεσης το γεγονός ότι ήταν αλλοδαποί** και ότι στοχοποιήθηκαν είτε λόγω του χρώματός τους, είτε λόγω κάποιου άλλου χαρακτηριστικού που αποκάλυπτε την αλλοδαπότητά τους (στις περιπτώσεις επίθεσης κατά γυναικών, και τα δύο θύματα πιστεύουν ότι στοχοποιήθηκαν επειδή φορούσαν μαντίλα). Στην πλειοψηφία των περιστατικών ο λόγος επίθεσης έγινε αντιληπτός από τα θύματα καθώς οι επιθέσεις συνοδεύονταν από λεκτικές ύβρεις και απειλές κατά των αλλοδαπών.

Όσον αφορά στους **δράστες**, πάντα σύμφωνα με τις μαρτυρίες των θυμάτων, σε 48 περιστατικά τα θύματα των επιθέσεων πιστεύουν ότι οι δράστες συνδέονται με **εξτρεμιστικές ομάδες**. Πολλές φορές τα θύματα περιγράφουν τους δράστες να κινούνται οργανωμένα σε ομάδες (σε 85 εκ των 87 περιστατικών εμπλέκονται περισσότεροι του ενός δράστες), ντυμένοι με μαύρα ρούχα και ενίοτε με στρατιωτικά παντελόνια, φορώντας κράνη ή έχοντας καλυμμένα τα πρόσωπά τους, ενώ έχει καταγραφεί η συμμετοχή ανηλίκων σε σχετικές επιθέσεις. Οι περισσότερες επιθέσεις γίνονται μετά τη δύση του ηλίου. Αναφέρεται ως πολύ συνηθισμένη πρακτική η «περιπολία» από μαυροφορεμένους μοτοσικλετιστές, ως αυτόκλητες ομάδες πολιτοφυλακής, οι οποίοι επιτίθενται σε πρόσφυγες και μετανάστες στο δρόμο, σε πλατείες ή σε στάσεις μέσω μαζικής μεταφοράς. Μέλη των ομάδων σταματούν και ρωτούν τους αλλοδαπούς την προέλευσή τους και στη συνέχεια επιτίθενται. Τα θύματα μιλούν για περιοχές στην Αθήνα που αποτελούν πραγματικό άβατο λόγω του φόβου των επιθέσεων. Σε κάποιες περιπτώσεις, τα θύματα των επιθέσεων ή οι μάρτυρες ανέφεραν ότι ανάμεσα στους δράστες των επιθέσεων αναγνώρισαν **άτομα που συνδέονται με τη Χρυσή Αυγή**, είτε επειδή φόραγαν διακριτικά της οργάνωσης, είτε επειδή τα πρόσωπά τους συνδέονται με δημόσιες εκδηλώσεις της οργάνωσης στην περιοχή.

Ποιοτικά στοιχεία σχετικά με τη φύση των επιθέσεων που προκύπτουν από την καταγραφή των περιστατικών αναδεικνύουν την **βιαιότητα των επιθέσεων** που παρουσιάζεται αυξημένη, ενώ παράλληλα παρατηρείται μεγαλύτερη ανοχή ή φόβος από μάρτυρες που ενώ βρίσκονται παρόντες κατά τη διάρκεια επιθέσεων δεν παρεμβαίνουν να βοηθήσουν τα θύματα. Σε πολλά περιστατικά τα θύματα αναφέρουν τη χρήση όπλων κατά τη διάρκεια των επιθέσεων, όπως ρόπαλα, σιδηρολοστοί, πτυσσόμενα γκλομπ, αλυσίδες, σιδηρογροθιές, μαχαίρια και σπασμένα μπουκάλια, ενώ έχει καταγραφεί η πανομοιότυπη χρήση μεγάλωσμων σκύλων σε ομάδα που δρα στην περιοχή του Αγ. Παντελεήμονα και της πλατείας Αττικής. Τα θύματα υποφέρουν από πολλαπλά τραύματα όπως κατάγματα, θλάσεις, κακώσεις, εκδορές, περιορισμό όρασης κ.α. Σημειώνεται ότι τον Αύγουστο 2012 έλαβε χώρα δολοφονική επίθεση κατά ενός Ιρακινού με πιθανολογούμενο ρατσιστικό κίνητρο.

Ειδική κατηγορία αποτελούν τα **15** περιστατικά όπου συνδέεται η **αστυνομική με τη ρατσιστική βία**. Πρόκειται για περιστατικά στα οποία ένστολοι κατά την άσκηση των καθηκόντων τους και σε επιχειρήσεις ρουτίνας, καταφεύγουν σε έκνομες ενέργειες και

πρακτικές άσκησης βίας. Καταγράφηκαν επίσης περιπτώσεις προσαγωγών στα αστυνομικά τμήματα, κράτησης και κακομεταχείρισης για ορισμένο χρονικό διάστημα κάποιων ωρών, καθώς και η καταστροφή νομιμοποιητικών εγγράφων.

Όσον αφορά την επίσημη καταγγελία στις αρμόδιες αρχές της χώρας και την κίνηση της ποινικής διαδικασίας, μόνο 11 θύματα ανέφεραν ότι έχουν προβεί σε σχετικές ενέργειες ενώ 14 θα το επιθυμούσαν. Οι υπόλοιποι δεν θα ήθελαν να προβούν σε καμία περαιτέρω ενέργεια είτε επειδή δεν διαθέτουν νομιμοποιητικά έγγραφα και κατά συνέπεια θα κρατηθούν προς έκδοση απόφασης απέλασης, είτε επειδή δεν πιστεύουν ότι θα βρουν δικαιοσύνη. Οι στερούμενοι νομιμοποιητικών εγγράφων, ακόμα και στις περιπτώσεις στις οποίες επιθυμούν να καταγγείλουν τα περιστατικά, τίθενται αυτόματα με την έλευσή τους στην αστυνομική αρχή υπό κράτηση προς έκδοση απόφασης απέλασης, με συνέπεια να αποτρέπονται να καταγγείλουν οποιοδήποτε σε βάρος τους περιστατικό ρατσιστικής βίας. Στην πράξη, αντί οι αστυνομικές αρχές να τους αντιμετωπίσουν ως πιθανά θύματα εγκληματικής πράξης, επιδεικνύουν προτεραιότητα στον έλεγχο της νόμιμης διαμονής του θύματος και απέχουν από την υποχρεώσή τους να διερευνήσουν το ίδιο το συμβάν που τους καταγγέλλεται. Δευτερευόντως και κατά τη διάρκεια της δικαστικής διαδικασίας σε βάρος του δράστη ο στερούμενος νομιμοποιητικών εγγράφων και πάλι αποθαρρύνεται να συμμετέχει στη διαδικασία, καθώς και πάλι απειλείται με σύλληψη και κράτηση προς το σκοπό της απέλασης. Σε 22 περιπτώσεις θύματα ρατσιστικών επιθέσεων ανέφεραν ότι επιχείρησαν να καταγγείλουν τα περιστατικά στην αστυνομία αλλά αντιμετώπισαν την **απροθυμία ή αποθάρρυνση και σε ορισμένες περιπτώσεις την άρνηση στην πράξη των αστυνομικών αρχών να ανταποκριθούν.**

Συμπεράσματα:

Το **Δίκτυο Καταγραφής Περιστατικών Ρατσιστικής Βίας** διαπίστωσε ήδη από την πρώτη πιλοτική καταγραφή των επιθέσεων ότι τα αποτελέσματα ήταν εξαιρετικά ανησυχητικά και η ανησυχία αυξάνεται από το γεγονός ότι τα περιστατικά που καταγράφονται από τα μέλη του Δικτύου δεν αποτελούν παρά μόνο την κορυφή του παγόβουνου. Η γεωγραφικά περιορισμένη εμβέλεια των οργανώσεων που συμμετέχουν στο Δίκτυο, ο διαδεδομένος φόβος ανάμεσα στα θύματα που συχνά τα εμποδίζει να προσεγγίσουν ακόμα και τις οργανώσεις που παρέχουν στήριξη για να καταγγείλουν έστω και ανώνυμα τα περιστατικά σε αυτές, αλλά και η αδυναμία των οργανώσεων να παρέχουν αποτελεσματική προστασία στα θύματα, αποτελούν σοβαρές ενδείξεις ότι ο αριθμός των περιστατικών ρατσιστικής βίας που καταγράφεται από το Δίκτυο είναι πολύ μικρότερος του πραγματικού. Αυτή η διαπίστωση ενισχύεται από τη συχνή δημοσιοποίηση περιστατικών σε άλλες περιοχές από αυτές όπου δραστηριοποιούνται οι συμμετέχοντες φορείς φανερώνοντας ότι η ρατσιστική βία εξαπλώνεται.

Ιδιαίτερη ανησυχία και προβληματισμό προκαλεί το γεγονός ότι παρά τις σχετικές καταγγελίες από το Δίκτυο Καταγραφής Περιστατικών Ρατσιστικής Βίας αλλά και άλλους εθνικούς και ευρωπαϊκούς οργανισμούς που έχουν επανειλημμένα καλέσει την Ελληνική πολιτεία να λάβει άμεσα μέτρα για την αντιμετώπιση των ρατσιστικών επιθέσεων, δεν έχει υπάρξει η ανάλογη ανταπόκριση. Είναι χαρακτηριστικό ότι κανένας από τους δράστες βίαιων ρατσιστικών επιθέσεων δεν έχει καταδικαστεί από τη

δικαιοσύνη μέχρι σήμερα. Ήδη από τα πλέον επίσημα χείλη του αρμόδιου Υπουργού Δικαιοσύνης διατυπώνεται η παραδοχή ότι είναι ελάχιστες οι περιπτώσεις που έχουν ασκηθεί διώξεις για περιστατικά ρατσιστικής βίας, ενώ διαπιστώνεται μεγάλη αναντιστοιχία ανάμεσα στα στοιχεία που παρέχουν οι επίσημες αρχές περί τέλεσης εγκλημάτων ρατσιστικής βίας και τα στοιχεία που προέρχονται από άλλες πηγές.

Το κυριότερο πρόβλημα εστιάζεται στην **αδυναμία ή απροθυμία των διωκτικών αρχών να καταγράψουν** τα περιστατικά ρατσιστικής βίας και να **προβούν σε επαρκή έρευνα** και συλλήψεις, ή ενίοτε ακόμα και στην **αποθάρρυνση** των θυμάτων ρατσιστικής βίας που στερούνται νομιμοποιητικών εγγράφων παραμονής να καταγγείλουν περιστατικά βίας στις αστυνομικές αρχές. Η αποτελεσματική αντιμετώπιση του προβλήματος της ρατσιστικής βίας προϋποθέτει όμως τη δυνατότητα των ίδιων των θυμάτων να απευθύνονται στις αστυνομικές αρχές και να καταγγέλλουν τις σε βάρος τους πράξεις χωρίς φόβο να βρεθούν σε ιδιαίτερα δυσμενή θέση, ικανή να τους αποτρέψει από την καταγγελία των σε βάρος τους εγκλημάτων. **Το δημόσιο συμφέρον διώξης και αντιμετώπισης εγκλημάτων βίας πρέπει να υπερισχύει του δημόσιου συμφέροντος ελέγχου της παράνομης διαμονής αλλοδαπών στη χώρα.**

Προτάσεις:

Το Δίκτυο Καταγραφής Περιστατικών Ρατσιστικής Βίας απευθύνει τις ακόλουθες προτάσεις προς την ελληνική πολιτεία για την καταπολέμηση των εγκλημάτων μίσους, δηλαδή την εγκληματική πράξη σε βάρος ατόμου λόγω εθνικής ή εθνοτικής προέλευσης, χρώματος, θρησκείας, αναπηρίας, σεξουαλικού προσανατολισμού και ταυτότητας φύλου.

Προς το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη

A. Διαχείριση του εγκλήματος μίσους

1. Υιοθέτηση ειδικού επιχειρησιακού σχεδίου πρόληψης και αντιμετώπισης των ρατσιστικών επιθέσεων, σε συνεργασία με εξειδικευμένους διεθνείς και ευρωπαϊκούς οργανισμούς.
2. Καταδίκη των ρατσιστικών επιθέσεων από την πολιτική ηγεσία και την ηγεσία της ΕΛ.ΑΣ. και ρητή αποτροπή των αστυνομικών από βίαιες πρακτικές με ρατσιστικό κίνητρο.
3. Δημιουργία ειδικού σώματος στην ΕΛ.ΑΣ. για την καταπολέμηση των εγκλημάτων μίσους, στο πρότυπο της ομάδας για την καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων, και παράλληλα με την άσκηση των αρμοδιοτήτων από κάθε αστυνομικό τμήμα. Ενδεχομένως το εν λόγω ειδικό σώμα να λειτουργήσει αρχικά με πιλοτικό χαρακτήρα σε επιβαρημένες περιοχές.
4. Ανάθεση σε ένα συγκεκριμένο αστυνομικό σε κάθε τμήμα της συνεργασίας με το ειδικό σώμα αστυνομικών και με το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη κατόπιν σχετικής ενημέρωσης και εκπαίδευσης.
5. Διασφάλιση της εφαρμογής της με αριθμό 7100/4/3 από 24.5.2006 εγκυκλίου σχετικά με την υποχρέωση διερεύνησης ρατσιστικού κινήτρου, συλλογής σχετικών στοιχείων, καταγραφής ή/ και αναφοράς από τους αστυνομικούς βάσει ειδικής φόρμας,

ανεξαρτήτως από την κατάθεση μήνυσης, κάθε περιστατικού σε βάρος ατόμου λόγω εθνικής ή εθνοτικής προέλευσης, χρώματος, θρησκείας, αναπηρίας, σεξουαλικού προσανατολισμού και ταυτότητας φύλου.

6. Ενημέρωση των αστυνομικών σχετικά με την υποχρέωση συνδρομής των θυμάτων, παρέμβασης για τη διάσωσή τους και μέριμνας για την παραπομπή τους στις κατάλληλες υπηρεσίες.

7. Αναζήτηση ειδικών προγραμμάτων εκπαίδευσης των αστυνομικών στο πλαίσιο της ΕΕ και του ΟΑΣΕ, σε συνεργασία με εθνικούς θεσμικούς φορείς.

8. Συνεργασία των αστυνομικών τμημάτων με κυβερνητικούς ή μη φορείς και τις μεταναστευτικές κοινότητες για την παροχή ιατρο-κοινωνικής βοήθειας, νομικής συνδρομής και διερμηνείας ώστε να διευκολύνεται η πρόσβαση του θύματος στην αστυνομία.

9. Αναστολή της απόφασης κράτησης και απέλασης των θυμάτων που προβαίνουν σε καταγγελία ρατσιστικής βίας, βάσει ειδικής εισαγγελικής πράξης, μέχρι να εκδοθεί αμετάκλητη απόφαση στην ποινική δίκη κατά του υπαιτίου, και θέσπιση ειδικού καθεστώτος προστασίας για το διάστημα που είναι αναγκαίο για τη δίωξη και καταδίκη των δραστών.

10. Προστασία των δικαιωμάτων των *υπερασπιστών* ανθρωπίνων δικαιωμάτων, δηλαδή όσων ατόμων και φορέων προωθούν και προστατεύουν τα ανθρώπινα δικαιώματα, καθώς και των *μαρτύρων* των ρατσιστικών επιθέσεων και διασφάλιση της πρόσβασής τους στις αρχές.

Β. Αντιμετώπιση της βίας από εξτρεμιστικές ομάδες

1. Συνεργασία του Υπουργείου με ειδικούς επιστήμονες οι οποίοι παρακολουθούν τη δράση των εξτρεμιστικών ομάδων για την συνολική αντιμετώπισή τους.

2. Ενημέρωση των αστυνομικών δυνάμεων σχετικά με τις συνέπειες της δράσης των εξτρεμιστικών ομάδων και εκπαίδευση ώστε να αντιδρούν καταλλήλως στις ομαδικές επιθέσεις και τις πρακτικές των «περιπολιών».

3. Συλλογή αποδεικτικών στοιχείων ώστε η εφαρμογή του άρθρου 187 ΠΚ περί εγκληματικών οργανώσεων να καθίσταται δυνατή στις περιπτώσεις των εξτρεμιστικών οργανώσεων.

Γ. Αντιμετώπιση της αστυνομικής βίας με ρατσιστικό κίνητρο

1. Τροποποίηση του ισχύοντος νομοθετικού πλαισίου με σκοπό την συγκρότηση αποτελεσματικού μηχανισμού καταγγελιών της αστυνομικής βίας και περιστατικών αυθαιρεσίας, ανεξάρτητης διερεύνησης και παρακολούθησης, σύμφωνα με τις συστάσεις των διεθνών οργανισμών.

2. Πρόβλεψη ειδικής διαδικασίας στο πλαίσιο του πειθαρχικού ελέγχου εντός της ΕΛ.ΑΣ. για την εξέταση αυθαιρεσιών με ρατσιστικό κίνητρο.

Προς το Υπουργείο Δικαιοσύνης

1. Δημιουργία επίσημου και ενιαίου συστήματος καταγραφής και παρακολούθησης των ρατσιστικών εγκλημάτων, σε συνεργασία με την αστυνομία και κάθε κυβερνητικό ή μη φορέα ο οποίος συλλέγει σχετικά στοιχεία.

2. Ορισμός ειδικού εισαγγελέα για τον συντονισμό, την προαγωγή της κατανόησης και της κατάλληλης ανακριτικής αντιμετώπισης του ρατσιστικού εγκλήματος από τις εισαγγελικές αρχές.

3. Συγκρότηση ειδικής νομοπαρασκευαστικής επιτροπής, η οποία θα εξετάσει τη δυνατότητα διεύρυνσης της επιβαρυντικής περιστασης του άρθρου 79 παρ. 3 του Ποινικού Κώδικα ή/και την εισαγωγή ιδιώνυμων εγκλημάτων, ώστε να υιοθετηθεί η κατάλληλη νομοθετική και νομοτεχνική προσέγγιση για την κύρωση του εγκλήματος μίσους στην ελληνική έννομη τάξη.

4. Δυνατότητα απαλλαγής από το παράβολο της μήνυσης και της παράστασης πολιτικής αγωγής για τα θύματα, βάσει ειδικής πράξης του εισαγγελέα.

Τέλος, οι παραπάνω προτάσεις για την αποτελεσματική αντιμετώπιση των πράξεων ρατσιστικής βίας, πρέπει να συνοδεύονται από μέτρα και πολιτικές βελτίωσης του κλίματος ασφάλειας στις γειτονιές, πάταξη των κυκλωμάτων διακίνησης ανθρώπων, εμπορίας ναρκωτικών, πορνείας και εγκληματικότητας, αναβάθμισης των περιοχών αυτών και ανακούφισης του συνόλου του πληθυσμού, περιορισμού της γκετοποίησης άπορων/άστεγων μεταναστών και προσφύγων και προώθησης της κοινωνικής τους ένταξης, όπου αυτό είναι δυνατό.

Σχετικά με το Δίκτυο Καταγραφής Περιστατικών Ρατσιστικής Βίας:

Παρακολουθώντας την αυξητική πορεία των ρατσιστικών επιθέσεων εναντίον προσφύγων και μεταναστών τα τελευταία χρόνια, και έχοντας ως δεδομένο ότι ελάχιστα περιστατικά ρατσιστικής βίας βρίσκουν το φως της δημοσιότητας, η **Υπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες και η Εθνική Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου** πήραν την πρωτοβουλία το καλοκαίρι του 2011 και δημιούργησαν το **Δίκτυο Καταγραφής Περιστατικών Ρατσιστικής Βίας** στο οποίο σήμερα συμμετέχουν οι εξής 23 μη κυβερνητικές οργανώσεις και άλλοι φορείς που παρέχουν νομικές, ιατρικές, κοινωνικές ή άλλες υποστηρικτικές υπηρεσίες και έρχονται σε επαφή με θύματα ρατσιστικής βίας: Αίτημα, Αντιγόνη – Κέντρο Πληροφόρησης και Τεκμηρίωσης, Άρσις, Γιατροί του Κόσμου, Διεθνής Αμνηστία, Δίκτυο Κοινωνικής Υποστήριξης Προσφύγων και Μεταναστών, Ελληνική Ένωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, Ελληνικό Παρατηρητήριο Συμφωνιών του Ελσίνκι, Ελληνικό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες, Ελληνικό Φόρουμ Μεταναστών, Ελληνικό Φόρουμ Προσφύγων, Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Δικηγορικού Συλλόγου Ρόδου, Κέντρο Ημέρας «Βαβέλ», Κέντρο Συμπαραστάσεως Παλινοστούτων και Μεταναστών- Οικουμενικό Πρόγραμμα Προσφύγων, Κίνηση Υπεράσπισης των Δικαιωμάτων Προσφύγων και Μεταναστών /στριών (Πάτρα), ΛΑΘΡΑ; - Επιτροπή αλληλεγγύης στους πρόσφυγες Χίου, ΜΕΤΑδραση, Ομάδα Δικηγόρων για τα Δικαιώματα Προσφύγων και Μεταναστών, Ομάδα Νομικών για την Υπεράσπιση των Δικαιωμάτων Προσφύγων και Μεταναστών (Θεσσαλονίκη), Σύλλογος Ενωμένων Αφγανών, Φόρουμ Μεταναστών Κρήτης, i-RED Ινστιτούτο για τα Δικαιώματα, την Ισότητα και την Ετερότητα και PRAKSIS, καθώς και ο Συνήγορος του Πολίτη ως παρατηρητής.

Πρωταρχικός σκοπός του εγχειρήματος ήταν η δημιουργία ενός άτυπου αλλά αξιόπιστου δικτύου καταγραφής των ρατσιστικών περιστατικών προκειμένου να αναπληρωθεί το κενό που δημιουργεί η απουσία ενός επίσημου και αποτελεσματικού συστήματος καταγραφής περιστατικών ρατσιστικής βίας και να αναδειχθεί η πραγματική διάσταση του φαινομένου. Οι οργανώσεις που συμμετέχουν στο Δίκτυο καταγράφουν με τη βοήθεια του θύματος τα περιστατικά βίας με ρατσιστικό κίνητρο σε

μια τυποποιημένη Φόρμα Καταγραφής Ρατσιστικού Περιστατικού. Για την προστασία του θύματος, **δεν γίνεται αναφορά σε προσωπικά στοιχεία και τηρείται η αρχή της εμπιστευτικότητας**. Το Δίκτυο παρουσιάζει τα στοιχεία που προκύπτουν από την καταγραφή σχετικά με τη φύση και τις τάσεις των ρατσιστικών επιθέσεων και διατυπώνει συστάσεις προς την πολιτεία με στόχο την αποτελεσματική θεσμική καταπολέμηση της ρατσιστικής βίας και την ευαισθητοποίηση της κοινής γνώμης.

Η συστηματική καταγραφή πράξεων βίας με ρατσιστικό κίνητρο από τα μέλη του Δικτύου ξεκίνησε πιλοτικά την 1^η Οκτωβρίου 2011. Εντός του πιλοτικού τριμήνου, Οκτώβρης-Δεκέμβρης 2011, καταγράφηκαν **63 περιστατικά** και τα πρώτα συμπεράσματα του Δικτύου παρουσιάστηκαν το Μάρτιο 2012 (βλέπε http://1againstracism.gr/archives/1158?doing_wp_cron=1350907386.7853329181671142578125)

Αθήνα, 23.10.2012